

ເທສການມະຫາສິງການ ປີໃໝ່ລາວ

ຄຳວ່າ "ກຸດ" ຫຼືວ່າ "ຕຣູດ" ແປວ່າໝົດສ້ຽງ. "ສິງການ" ແປວ່າ ກ້າວລ່ວງໄປ ຫຼືຍ້າຍທີ່. ບຸນສິງການປີໃໝ່ລາວ ທີ່ປວງຊົນລາວເຮົາ ມັກປະຕິບັດກັນມາ ແຕ່ບູຮານມະການ ແມ່ນຈັດຂຶ້ນ ຢູ່ໃນຊ່ວງອະດີດ ທີ່ຮ່າສິມິນ ຍ້າຍເຂົ້າສູ່ຮ່າສິເມດ, ກຳມິດທາງເຂົ້າສູ່ສຸຣິຍະຄະຕິ. ປີໃໝ່ລາວ ແມ່ນຕົກຢູ່ໃນຊ່ວງຂອງວັນທີ 13, 14 ແລະ 15 ເດືອນເມສາ (ເດືອນຫ້າລາວ) ຂອງທຸກໆປີ. ມີກຸດສິງການມີສາມມື້ຄື:

- ມື້ສັງກາດລ່ວງ: ເປັນມື້ທຳອິດ, ໃນຕອນບ່າຍຈະມີການເຕົ້າໂຮມຝູງຊົນ, ມີມົນເອົາພຣະພຸດທະພູ ລົງໄປປະດິສຖານໄວ້ ທີ່ສາລາໂຮງຫັມ -ຫໍສິງ, ຊານສິມ. ພຣະສິງ ແລະພຸທສາສນິກະຊົນທັງຫຼາຍ ຈະມາຮ່ວມກັນເຮັດນ້ຳຫອມ-ນ້ຳສິງພຣະ ຊຶ່ງຖືວ່າເປັນນ້ຳສັກສິດ, ເອົາໄປພິມເຮືອນຊານ, ເອົາຫວິດໃສ່ລູກເຕົ້າ, ຫຼານເຫຼນ ນັ້ນຖືວ່າດີຫຼາຍ. ກ່ອນຈະຫິດສິງພຣະພຸດທະພູນັ້ນ ກໍຈະຕ້ອງທຳຄວາມສອບຖົດໃຫ້ພຣະພຸດທະພູ ແລ້ວກໍພາກັນກ່າວຄຳບູຊາ ເອົາດອກໄມ້ໃຫ້ພຣະ, ປ່າວສັກເຄເທວະດາ, ອະທິຖານການຫິດສິງນີ້ ມີຄວາມໝາຍເປັນການຂໍຝ່າຂໍຝົນຊົດທາຕິກມາ ໃຫ້ຄວາມຮົ່ມເຢັນແກ່ນຸສຊົນ ແລະມີຄວາມສຸກຕລອດໄປ.

- ມື້ສັງກາດເມົາ ຫຼືສັງຂານເມົາ, ຄືມື້ຢຸດ ຫຼືມື້ຝັກ, ເປັນວັນທີສອງຂອງງານ. ມື້ທີ່ອອກຕົນຍາດໂຍມສ້າງນ້ຳກະທຳບຸນ ຢູ່ຕາມບ້ານເຮືອນຂອງໃຜລາວ ເພື່ອເປັນການອຸທິດສ່ວນບຸນກຸສິລ ໄປຫາຜູ້ທີ່ລ່ວງລັບໄປແລ້ວ ອັນໄດ້ແກ່ບິດາມານດາ, ສາມີພັນຣະຍາ, ລູກເຕົ້າຫຼານເຫຼນ, ຍາດຕິກາວິງສາ ຫຼືຄຣູອຸປະຊາອາຈານເປັນຕົ້ນ.

- ມື້ສັງກາດຂຶ້ນ ຄືເປັນມື້ປ່ຽນຈຸລສັກກະຣາດ (ຈ.ສ.). ຈຸລສັກກະຣາດ ແປວ່າສັງກາດນ້ອຍ. ສ່ວນພຸທສັກກະຣາດ ຫຼືວ່າ ພ.ສ. ແມ່ນຖືກ ຈະປ່ຽນໃນເດືອນຫົກເຜິ້ງ, ເປັນມື້ທີ່ສາມຂອງງານ, ເປັນມື້ເຮັດບຸນຕັກບາດ ຖວາຍສັງຄົທານຢູ່ວັດ, ຕິບພຣະທາດຊາຍ, ສິງນ້ຳແກ່ພຣະສິງຄຸສິມະເນນ, ເຖົ້າແກ່ອະວຸໂສ ພ້ອມທັງບາສີໃຫ້ແກ່ພຣະພຸດທະພູ, ພຣະສິງຄຸ, ສິມມາຄາຣະວະ ແລ້ວມີມົນອັນເຊີນເອົາພຣະພຸດທະພູຂຶ້ນ ໄປປະຈຳທີ່ຢູ່ບ່ອນເກົ່າ.

ເທສການມະຫາສິງການປີໃໝ່ລາວ ໄດ້ມີມູນເຫດເປັນມິທານ ເລົ່າຂານ ແລະສືບທອດກັນມາຄື: ມີເສດຖີຄົນນຶ່ງ ໄດ້ມີພັນຣະຍາມາໄດ້ 3-4 ປີແລ້ວ ແຕ່ບໍ່ມີລູກ ຈຶ່ງໄປຂໍເອົາລູກນຳຕົ້ນໄຮໃຫຮຸ້ນຕົ້ນນຶ່ງ ໃນນັ້ນໄດ້ມີເທວະດາສິງສະຖິດຢູ່ ຈຶ່ງໄດ້ມີຄວາມກະຣຸນານຳເອົາຄຳໃຫ້ວ່າອນເຂົ້າເຝົ້າທຸນພຣະອິນ. ພຣະອິນຈຶ່ງໃຫ້ພຣະທັມມະບານ (ເທວະບຸດອົງນຶ່ງ ຊຶ່ງແມ່ນພຣະໂພທິສັດ) ລົງມາປະຕິສິນທິ ໃນຄັນຂອງພັນຣະຍາຂອງເສດຖີຄົນນັ້ນ. ທັມມະບານກຸມມານ ເມື່ອປະສູດອອກມາ ກໍຈະເຮັດວັຍ ຮຽນໂຕຣເພດຈິບ, ເປັນອາຈານການທຳມິງຄິລ ແກ່ນວນຊົນທັງປວງ. ດັ່ງນັ້ນ, ທ້າວກະບິລພິມ ຜູ້ຊຶ່ງຢູ່ເທິງພິມມະໂລກ ຈຶ່ງລົງມາຖາມປີສນາບັນຫາ ກັບທັມມະບານກຸມມານ. ຖ້າທັມມະບານກຸມມານ ແກ້ບັນຫາໄດ້ໝົດ, ທ້າວກະບິລພິມ ຍອມຕັດຫົວຂອງຕົນເອງ ຖວາຍຄວາມສລຽວສລາດຂອງທັມມະບານກຸມມານ. ຖ້າຫາກທັມມະບານກຸມມານ ແກ້ບໍ່ໄດ້ ຈະໄດ້ຖືກຕັດຫົວບູຊາທັມ. ຄຳຖາມມີສາມຂໍ້ດັ່ງນີ້:

- 1. ຕອນເຊົ້າ, ຮາສີຂອງຄົນຢູ່ໃສ?
- 2. ຕອນທຽງ, ຮາສີຂອງຄົນຢູ່ໃສ?
- 3. ຕອນແລງ, ຮາສີຂອງຄົນຢູ່ໃສ?

ທ້າວກະບິລພິມ ໄດ້ໃຫ້ເວລາ ທັມມະບານກຸມມານເອົາໄປຄິດ 7 ວັນ ເພື່ອແກ້ບັນຫາອດວັນຖ້ວນຫົກ. ທັມມະບານກຸມມານ ກໍຄິດບໍ່ອອກ ຈຶ່ງໄດ້ໄປຝັກພ້ອນຢູ່ຕົ້ນໄມ້ໃຫຮຸ້. ໃນເວລານັ້ນ ມີນົກອິນຊີສອງຜົວເມັຽ ກຳລັງສິນທະນາໃນການຕອບບັນຫາຂອງທ້າວກະບິລພິມຢູ່, ທັມມະບານກຸມມານ ຈຶ່ງໄດ້ຮູ້ຄຳຕອບ ແລະຈຶ່ງແກ້ບັນຫາໄດ້ຄື:

- 1. ຕອນເຊົ້າ, ຮາສີຄົນ ຢູ່ທີ່ຫນ້າ. ສນັ້ນ, ຕົ້ນເຊົ້າມາຜູ້ຄົນຈຶ່ງສ່ວຍຫນ້າ.

- 2. ຕອນທ່ຽງ, ຣາສີຂອງຄົນຢູ່ທີ່ໜ້າອົກ ແລະຮ່າງກາຍ. ດັ່ງນັ້ນ, ໃນຕອນທ່ຽງ ຜູ້ຄົນຈຶ່ງພາກັນເອົານ້ຳລູບໜ້າອົກ ຫຼືອາບ ນ້ຳ.
- 3. ຕອນແລງ ຫຼືຕອນຄ່ຳ, ຣາສີຂອງຄົນຢູ່ທີ່ຕີນ. ຜູ້ຄົນເຮົາ ຈຶ່ງພາກັນລ້າງຕີນກ່ອນເຂົ້າມາອນ.

ທ້າວກະບິລພົມ ຈຶ່ງຍອມຕັດຫົວຂອງຕົນເອງຕາມສັນຍາ, ຖືວ່າຫົວຂອງກະບິລພົມນັ້ນສັກສິດ. ຖ້າຈະຖິ້ມລົງເທິງພື້ນແຜ່ນດິນ, ກໍຈະເກີດເປັນໄຟໃໝ່ໂລກ. ຖ້າຈະໂຍນຖິ້ມໄປເທິງອາກາດ, ຈະເກີດການແຫ້ງແລ້ງ, ນວນມນຸສາຈະລົ້ມຕາຍ. ຖ້າຈະຖິ້ມລົງໃສ່ແມ່ນ້ຳມະຫາສມຸດ ກໍຈະເຫຼືອດແຫ້ງ. ດັ່ງນັ້ນ, ກ່ອນຈະຕັດຫົວຂອງຕົນ, ທ້າວກະບິລພົມ ຈຶ່ງໄດ້ເອົາລູກສາວທັງເຈັດຄົນຂອງຕົນ ມາຮັບເອົາຫົວ ແລ້ວນຳແຫ້ງອອມ ອອບເສົາພຣະສຸເມນ 60 ອອບ. ຈາກນັ້ນ, ກໍນຳເອົາໄປປະດິສຖານໄວ້ ທີ່ເຂົາໄກຣາດ. ພໍເຖິງກຳນົດປີມາ, ລູກສາວທັງເຈັດ ກໍຜັດປ່ຽນກັນໄປອັນເຊິນເອົາ ຫົວຂອງ ພຣະບິດາ ມາແຫ້ງອອມເສົາພຣະສຸເມນທຸກໆປີ ພ້ອມທັງເອົານ້ຳອົບນ້ຳຫອມອັນສັກສິດຫົດລົງ ເພື່ອສະແດງເຖິງຄວາມກະຕັນຍູກະຕະເວທີ ແລະສະແດງຄວາມຂອບອົກຂອບໃຈ ຕໍ່ພຣະບິດາຂອງຕົນ ທີ່ໄດ້ໃຫ້ນ້ຳຝ່ຳນ້ຳຝົນ ແລະຄວາມອຸດົມຂຸ່ມເຢັນ ໃຫ້ແກ່ຜົນແຜ່ນດິນ ແລ້ວເທພທີ່ດາທັງເຈັດ ກໍ ກັບຂຶ້ນໄປເທິງເທວະໂລກດັ່ງເດີມ. ນັ້ນ, ແມ່ນທີ່ນຳຂອງການແຫ່ນາງສັງຂານ ໃນມື້ສັງກາດລ່ວງ. ໃນແຕ່ລະປີ, ຖ້າສັງກາດລ່ວງ ຕົກຖືກວັນໃດ, ຈະແມ່ນລູກສາວຂອງທ້າວກະບິລພົມ ທີ່ເກີດໃນວັນນັ້ນ ເປັນຜູ້ນຳພາການແຫ່ແຫນ.

- ຖືກວັນອາທິດ: ແມ່ນ ເທພທິດາ ຫົງສະ ເທວີ. ຈະຖັດດອກພິລາ ແລະສເດັດມາເທິງຫຼັງຄູດ.
- ຖືກວັນຈັນ: ແມ່ນ ເທພທິດາ ໂຄຣາຄະເທວີ, ຈະຖັດດອກກາງຂອງ ແລະສເດັດມາເທິງຫຼັງເສືອໂຄງ
- ຖືກວັນອັງຄານ: ແມ່ນ ເທພທິດາ ຮັກສະເທວີ, ຈະຖັດດອກປົວຫຼວງ ແລະສເດັດມາເທິງຫຼັງໜູ.
- ຖືກວັນພຸດ: ແມ່ນ ເທພທິດາ ມົນທາເທວີ, ຈະຖັດດອກຈຳປາ ແລະສເດັດມາເທິງຫຼັງລາ
- ຖືກວັນພະຫັດ: ແມ່ນ ເທພທິດາ ກໍຣະນີເທວີ, ຈະຖັດດອກມົນທາ ແລະສເດັດມາເທິງຫຼັງຊ້າງ
- ຖືກວັນສຸກ: ແມ່ນ ເທພທິດາ ກິນິທາເທວີ, ຈະຖັດດອກປົວນ້ອຍ ແລະສເດັດມາເທິງຫຼັງຄວາຍ
- ຖືກວັນເສົາ: ແມ່ນ ເທພທິດາ ມະໂຫທອນເທວີ, ຈະຖັດດອກສຳຫາວ ແລະສເດັດມາເທິງຫຼັງນົກຍູງ.

ໃນວາຣະດິຖີ ບຸນຂຶ້ນປີໃໝ່ລາວ ຫຼືເອີ້ນກັນອີກຢ່າງນຶ່ງວ່າ ບຸນຫົດນ້ຳ ຫຼືບຸນສົງການ, ນອກຈາກຈະໄດ້ພາກັນ ໄປທຳບຸນທີ່ວັດ ໃນການຫົດສົງພຣະພຸດທະ ເພື່ອຂໍຂະມາລາໂທດ ແລະພອນ ເພື່ອໃຫ້ຢູ່ດີມີແຮງໃນບຸນປີໃໝ່, ຫົດສົງພຣະພິຂຸສົງຄ໌ ເພື່ອຂໍຂະມາລາໂທດ ທີ່ໄດ້ລ່ວງເກີນ ດ້ວຍເຈຕນາ ຫຼືບໍ່ເຈຕນາ ເພື່ອໃຫ້ຕົນເອງມີຄວາມສຸກສວັດດີໃນປີໃໝ່ແລ້ວ, ຕາມເຮືອນຊານບ້ານຊ່ອງ ກໍຍັງມີການສົງນ້ຳ ໃຫ້ຜູ້ເຖົ້າຜູ້ແກ່ ແລະຜູ້ຄົນທີ່ເຄົາລົບ ແລະນັບຖື ເພື່ອເປັນການຂໍຂະມາລາໂທດ, ສົມມາຄາຣະວະ ແລະໃຫ້ພອນອັນປະເສີດ ດ້ວຍການທຳລາບາສີສູ່ອ້ວນໃຫ້. ພ້ອມກັນນັ້ນ, ຊາວລາວໜຸ່ມສ່ວນນ້ອຍໃຫ້ສັງຫຼາຍ ກໍພາກັນຫົດສົງ ສາດນ້ຳໃສ່ກັນ ແລະອ່ວຍພອນໃຫ້ກັນ ແລະກັນ ເພື່ອໃຫ້ມີສຸຂະພາບແຂງແຮງ, ມີຄວາມອຸດົມສົມບູນ ແລະມີໂຊກລາບອັນປະເສີດມານຳປີໃໝ່, ສ່ວນເຄາະເຂັ້ມ ຄວາມບໍ່ດີຕ່າງໆ ທີ່ຕິດຕາມຢູ່ຕາມເສື້ອຜ້າ ຫຼືຕາມຮ່າງກາຍ ກໍໃຫ້ສລາຍໄປ ໄປຕາມປີເກົ່າ.

ເອກກະສານອ້າງອີງ:

- ບົດຂຽນຂອງ ທ່ານ ມະຫາ ບຸນຮ່ວນ ດວງປັນຍາ
- ບົດຂຽນຂອງ ທ່ານ ມະຫາ ບຸນທັນ ສຸພັນທະວົງສີ
- ເອກກະສານ ບຸນປີໃໝ່ລາວ ຂອງສະມາຄົມເຄືອຍາດ

ພິມ ແລະເພີ່ມແຜ່ໂດຍ: ອົງການລາວ ເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າໃນສະຫະຣັຖ
 Lao Advancement Organization of America (LAO America)
 Lao Cultural Center Building. 2648 West Broadway Avenue.
 Minneapolis, MN 55411-USA
 Tel: 612.302.9048. Fax: 612.522.2431. E-mail: laoamerica@laoamerica.org
 Web Site: www.laoamerica.org